AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. március 24.*

A T-318/06–T-321/06. sz. egyesített ügyekben,

az **Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^da** (székhelye: Santo Tirso [Portugália], képviselik: M. Oehen Mendes és D. Jeffries ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: J. Novais Gonçalves, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **General Óptica, SA** (székhelye: Barcelona [Spanyolország], képviselik: M. Curell Aguilà és X. Fàbrega Sabaté ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2006. augusztus 8-i, az Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da} és a General Óptica, SA közötti négy törlési eljárással kapcsolatban hozott határozatai (R 944/2005-1., R 945/2005-1., R 946/2005-1. és R 947/2005-1. sz. ügyek) ellen benyújtott keresetei tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe és S. Soldevila Fragoso (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. november 27-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. március 23-án benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. március 23-án benyújtott válaszbeadványaira,

a 2008. szeptember 16-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1997. július 10-én a beavatkozó, a General Óptica, SA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján két közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegyek az alábbi, GENERAL OPTICA ábrás megjelölések voltak:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában tették.

4 1999. szeptember 10-én a beavatkozó GENERAL OPTICA megjelölései közösségi védjegyként lajstromozásra kerültek az 573 592. és 573 774. számon „optikusok szolgáltatásai” tekintetében.

5 2001. november 5-én a beavatkozó ugyanezen szolgáltatások vonatkozásában két új közösségi védjegybejelentést nyújtott be, az alábbi GENERAL OPTICA ábrás megjelölések tekintetében. E védjegyek 2002. november 20-án és 2003. január 31-én, a 2436798., illetve 2436723. számon kerültek lajstromozásra.

6 A beavatkozó jogosultja a 483246. számon a 9. osztályba tartozó optikai készülékek, eszközök és árucikkek, valamint a 35. osztályba tartozó, tulajdonosaik által előállított és forgalmazott optikai cikkekre vonatkozó promóciós és reklámszolgáltatások vonatkozásában lajstromozott GENERAL OPTICA nemzetközi védjegynek is. Miután a beavatkozó 1997. február 13-án lemondott a védjegyoltalom Portugáliára

történő kiterjesztéséről, 1997. február 14-én e kiterjesztés iránt újból kérelmet nyújtott be, mely 1998. február 16-án kedvező elbírálásban részesült. E védjegy megjelenése az alábbi:

7 2004. január 27-én a felperes, az Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L[da], a tényállás megvalósulásának idején hatályos 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 8. cikkének (4) bekezdése alapján kérelmet nyújtott be az OHIM-nál a GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegyek törlése iránt.

8 A felperes törlés iránti kérelmeit a Generalóptica korábbi kereskedelmi névre alapozta, amelyet 1987. szeptember 4-én jelentettek be és 1990. április 24-én jegyeztek be optikai, precíziós és fényképészeti berendezések behozatala és kiskereskedelme vonatkozásában.

9 Ennek alapján a felperes a portugál bíróság előtt ugyancsak keresetet indított a beavatkozó nemzetközi védjegyéhez és cégnevéhez fűződő oltalom Portugáliára történő kiterjesztésének törlése, valamint e megjelölések használatának megtiltása iránt. A tárgyalás során a felperes a Supremo Tribunal de Justiça (portugál legfelsőbb bíróság) 2008. július 10-i határozatára hivatkozott, amellyel e bíróság helyben hagyta a Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (lisszaboni fővárosi bíróság) és a Tribunal da Relação de Lisboa (lisszaboni fellebbviteli bíróság) felperes számára kedvező ítéleteit. A felek e tárgyban történő meghallgatását követően a Supremo Tribunal de Justiça határozatát 2008. szeptember 16-án csatolták az ügy irataihoz, amint az a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítésre került.

10 2005. június 7-én az OHIM törlési osztálya elutasította a négy GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegy törlése iránti kérelmeket, mivel úgy vélte, hogy a felperes a hivatkozott megjelölés tekintetében nem bizonyította egyrészt a tényleges használatot, másrészt a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű használatot.

11 2005. augusztus 1-jén a felperes fellebbezést nyújtott be a törlési osztály valamennyi határozatával szemben, amely útján kérte az említett határozatok hatályon kívül helyezését, valamint azt, hogy az OHIM adjon helyt a fent említett közösségi védjegyek törlése iránti kérelmeknek.

12 2006. augusztus 8-i határozataival (a továbbiakban: megtámadott határozatok) az OHIM első fellebbezési tanácsa helyben hagyta a törlési osztály határozatait, és elutasította a négy fellebbezést.

13 A fellebbezési tanács lényegében egyrészt azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó megjelölést ténylegesen használta, másrészt azt, hogy e használat csupán helyi jelentőségű volt.

Az eljárás és a felek kérelmei

14 Az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke, 2008. július 10-i végzésével, a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélethozatal céljából az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 50. cikke értelmében elrendelte a T-318/06–T-321/06. sz. ügyek egyesítését.

15 A felperes keresetében lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– függessze fel az eljárást a portugál bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;

– állapítsa meg a GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegyek semmisségét;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

16 Az OHIM és a beavatkozó azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a kereseteket mint megalapozatlanokat;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

17 A tárgyalás során a felperes kijelentette, hogy eláll harmadik kereseti kérelmétől, amint az a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítésre került.

Indokolás

Az eljárás felfüggesztése iránti kérelmekről

A felek érvei

18 A felperes arra hivatkozik, hogy a portugál bíróság határozatával ellentétes közösségi határozat veszélyeztetné a közösségi védjegyrendszer egységességének elvét, amelynek értelmében az ilyen védjegyek oltalmának hatálya az Unió valamennyi tagállamára kiterjed, és az nem rendelkezik feltétlen önállósággal az egyes nemzeti jogokhoz képest. Következésképpen a felperes azt állítja, az eljárás felfüggesztésére van szükség a portugál bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig.

19 Az OHIM és a beavatkozó ezen érvek elutasítását kérik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

20 Meg kell jegyezni mindenekelőtt, hogy az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás jelen szakaszában és a Supremo Tribunal de Justiça fenti 9. pontban említett határozatát követően, amely jogerőre emeli a portugál bíróságnak a beavatkozó 483246. sz. GENERAL OPTICA nemzetközi védjegyére és cégnevére vonatkozó

határozatát, a felperes azon kérelme, hogy az Elsőfokú Bíróság függessze fel az eljárást a portugál bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig, okafogyottá vált.

21 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a portugál bíróság határozata kizárólag a beavatkozó GENERAL OPTICA nemzetközi védjegyéhez, valamint cégnevéhez fűződő oltalom Portugáliára történő kiterjesztésére vonatkozik. Mivel a portugál bíróság határozata nem tartalmaz semmiféle általános tilalmat a „general optica" kifejezést tartalmazó védjegyek Portugáliában történő használatára vonatkozólag, a GENERAL OPTICA közösségi védjegyeket e határozat nem érinti. Következésképpen és ellentétben a felperes által a tárgyaláson előterjesztett érvekkel, az Elsőfokú Bíróságnak a GENERAL OPTICA közösségi védjegyek lajstromozását megerősítő határozata nem teszi lehetővé a beavatkozó számára a portugál bíróság határozatának megkerülését. Különösen a GENERAL OPTICA közösségi védjegyek érvényességének megerősítése nincs semmilyen befolyással a Supremo Tribunal de Justiça határozatából eredő, a beavatkozó GENERAL OPTICA nemzetközi védjegyének és cégnevének Portugáliában való használatától való tartózkodásra vonatkozó kötelezettségre.

22 Végezetül pedig, a felperes kijelentésével ellentétben, a portugál bíróság határozata és az Elsőfokú Bíróság határozata közötti ellentmondás nem teheti kétségessé a közösségi védjegyrendszer egységes jellegét. A közösségi védjegy egységes jellege nem feltétlen, hanem kivételeket engedő elvnek tekinthető, mint amilyenek a közösségi védjegyek használatának tilalmára vonatkozó, a 40/94 rendelet 106. cikkében foglalt, illetve a helyi jelentőségű korábbi jogokra vonatkozó, a 40/94 rendelet 107. cikkében foglalt kivételek (a Bíróság C-9/93. sz., IHT Internationale Heiztechnik és Danzinger ügyben 1994. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-2789. o.] 55. pontja).

23 Következésképpen az eljárás felfüggesztésére vonatkozó kérelmeket el kell utasítani.

A törlési kérelmekről

24 A felperes keresete alátámasztásául két jogalapra hivatkozik. Az első a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 8. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul. A második a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 22. szabályának és 40. szabálya (6) bekezdésének megsértésén alapul.

25 Arra az esetre, amennyiben a felperesnek az eljárás felfüggesztése iránti kérelmét olyan jogalapnak kellene tekinteni, amely azt kifogásolja, hogy az OHIM nem függesztette fel az eljárást a portugál bíróság jogerős ítéletének meghozataláig, meg kell állapítani, hogy e körülmény nem befolyásolja a megtámadott határozatok jogszerűségét. Így ezt az érvet, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

26 A felperes először is arra hivatkozik, hogy a Generalóptica kereskedelmi név olyan jogot képez, amely korábbi a GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegyeknél. Ezen cégnevet ugyanis 1987. szeptember 4-én jegyezték be, míg a GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegyek lajstromozása iránti kérelmet csak 1997. július 10-én nyújtották be.

27 Másodsorban a felperes kijelenti, hogy a Generalóptica kereskedelmi névhez fűződő kizárólagos joga a Código da propriedade industrial (az ipari tulajdonról szóló portugál törvénykönyv) 295. cikke (2) bekezdésének értelmében tiltja valamely megjelölés védjegyként vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölésként történő későbbi lajstromozását.

28 Harmadsorban, a fellebbezési tanács azon megállapításával kapcsolatban, miszerint a felperes nem használta ténylegesen a Generalóptica kereskedelmi nevet a kereskedelmi forgalomban a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében, a felperes úgy véli, hogy a használat tárgyában a portugál kereskedelmi nevek tekintetében csakis a Código da propriedade industrial által meghatározott rendszer, nem pedig valamely közösségi rendelkezés az irányadó. A felperes pontosítja továbbá, hogy 1987 óta egészen a mai napig az irányadó portugál jogszabálynak megfelelően használta a Generalóptica megjelölést mint cégnevet.

29 Negyedsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a Generalóptica kereskedelmi névhez fűződő kizárólagos joga nemzeti jelentőségű, mivel az a Código da propriedade industrial 4. cikke (1) bekezdésének értelmében a portugál terület egészére kiterjed, és tekintettel arra, hogy a cégnevekre vonatkozó jog még nem került harmonizálásra, a közösségi jog nem alkalmazható annak meghatározására, hogy mi tekinthető releváns használatnak.

30 Végezetül, ötödsorban a felperes azt állítja a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésére vonatkozó érvelésének keretében egyrészt, hogy az ő és a beavatkozó kereskedelmi tevékenységei hasonlók, másrészt hogy a GENERAL OPTICA közösségi ábrás védjegyek és a Generalóptica kereskedelmi név pontosan ugyanazon szavakat tartalmazzák, és azokat azonos módon kell kiejteni, miáltal azok nem megkülönböztethetők egymástól.

31 Az OHIM és a beavatkozó a felperesnek a megjelölés tényleges használatára és jelentőségére vonatkozó érvei elutasítását kérik. Az OHIM vitatja továbbá az összetéveszthetőségre vonatkozó érvet.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

32 A 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett ugyanezen rendelet 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a közösségi védjegyet akkor kell törölni védjegynek nem minősülő, valamely más megjelölés alapján, ha az együttesen teljesít négy feltételt: kereskedelmi forgalomban kell használni; a helyi jelentőségűt meghaladó mértékűnek kell lennie; a megjelölésre alkalmazandó tagállami jog szerint a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban kell megszerezni; végezetül az e megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát. E négy feltétel korlátozza a védjegynek nem minősülő azon más megjelölések körét, amelyekre a 40/94 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének értelmében a Közösség egész területén hivatkozni lehet valamely közösségi védjegy érvényességével szemben való fellépés céljából.

33 Az első két feltétel, vagyis a hivatkozott megjelölés használatára és annak – a helyi jelentőségűt meghaladó – mértékére vonatkozó feltétel magából a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a szövegéből következik, következésképpen azokat a közösségi jogra tekintettel kell értelmezni. A 40/94 rendelet tehát a megjelölések használata és jelentősége tekintetében egységes szabványokat állít fel, amelyek megfelelnek az e rendelet által bevezetett rendszer alapját képező elveknek.

34 Ugyanakkor a „ha – az irányadó tagállami jogszabályok szerint” kifejezésből következik, hogy az ezt követően a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt két másik feltétel a rendelet által előírt olyan feltételeknek tekinthető, amelyeket, az előbbiekkel ellentétben, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog által meghatározott szempontokra tekintettel kell értékelni. Ezen, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jogra történő utalás teljességgel indokolt, tekintettel arra, hogy a 40/94 rendelet elismeri annak lehetőségét, hogy a közösségi védjegyrendszeren kívüli megjelölésekre hivatkozni lehessen valamely közösségi védjeggyel szemben. Következésképpen kizárólag a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog alapján állapítható meg, hogy e megjelölés korábbi-e, mint a közösségi védjegy, és ez indokolhatja-e a későbbi védjegy használatának megtiltását.

35 Következésképpen, a felperes által előadott érvekkel ellentétben, a hivatkozott megjelölés kereskedelmi forgalomban történő használatára és jelentőségére vonatkozó feltételeket a közösségi jog egységes szabályai, nem pedig a portugál jog fényében kell értelmezni.

36 A szóban forgó megjelölés jelentőségére vonatkozó feltétel értelmezésével kapcsolatban, amely szerint e jelentőségnek meg kell haladnia a helyi mértéket, hangsúlyozni kell mindenekelőtt, hogy e rendelkezés célja a megjelölések közötti ütközések korlátozása, megakadályozandó, hogy egy korábbi megjelölés alapján, amely nem kellően jelentős vagy jelentékeny, fel lehessen lépni egy közösségi védjegy lajstromozásával szemben, vagy vitatni lehessen e védjegy érvényességét.

37 Egyébiránt pontosítani kell, hogy valamely, meghatározott kereskedelmi tevékenységek azonosítása céljából használt megjelölés jelentőségét az általa betöltött azonosítási funkció függvényében kell meghatározni. Ennek megállapítása megköveteli egyrészt a megjelölés jelentősége földrajzi kiterjedésének, vagyis annak a területnek a tekintetbe vételét, amelyen e megjelölés használatos, jogosultja gazdasági tevékenységének azonosítása céljából, amint az a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének szöveghű értelmezéséből is következik. Másodsorban tekintetbe kell venni a megjelölés jelentőségének gazdasági kiterjedését, amelyet azon időtartam vonatkozásában kell értékelni, amely folyamán a megjelölés a kereskedelmi életben funkcióját betöltötte, valamint e használat intenzitásának fényében, figyelembe véve azon címzetteket, például a fogyasztókat, versenytársakat, sőt akár a beszállítókat, akik körében a szóban forgó megjelölés megkülönböztető elemként ismertté vált, valamint a megjelölés terjesztésének módját, legyen az reklám vagy az internet.

38 A gazdasági kiterjedés vizsgálatának jelentősége a hivatkozott megjelölés jelentőségére vonatkozó feltétel teleologikus értelmezésén keresztül érthető meg. Amint az a fenti 36. pontban megállapítást nyert, e feltétel célja a ténylegesen jelentős megjelölésekkel esetlegesen megvalósuló ütközés lehetőségeinek korlátozása. Annak meghatározása céljából tehát, hogy a hivatkozott megjelölés tényleges és valós jelentőséggel rendelkezik-e az érintett területen, nem szabad tisztán formális értékelésre hagyatkozni, hanem meg kell vizsgálni e megjelölésnek a megkülönböztető elemként történő használatból eredő hatását az adott területen.

39 A fentiekből az következik, hogy – a felperes állításával ellentétben – az a tény, hogy egy megjelölés kizárólagos jogot biztosít jogosultja számára a nemzeti terület egészén, önmagában nem elégséges annak megállapításához, hogy e megjelölés használata a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében.

40 Ami az érintett területet illeti, annak meghatározása céljából, hogy a hivatkozott megjelölés használata a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű, tekintetbe kell venni azt, hogy azok a megjelölések, amelyek esetlegesen ütközhetnek valamely közösségi védjeggyel, olyan kizárólagos jogoknak tekinthetők, amelyek különböző területeken alkalmazandó jogszabályokból erednek. Következésképpen e kizárólagos jogok használata jelentőségének vizsgálata vonatkozásában az érintett terület az, ahol ezen jogszabályok mindegyikét alkalmazzák. Ugyanis valamely jogszabály e terület egésze vagy része tekintetében ismer el olyan kizárólagos jogokat, amelyek ütközhetnek valamely közösségi védjeggyel.

41 Közösségi jogi szempontból a szóban forgó megjelölés használata akkor nem csupán helyi jelentőségű az érintett területen, ha hatása nem korlátozódik az említett terület egy kisebb részére, mint ahogy az egy város vagy egy falu esetében általában történik. Ugyanakkor nem meghatározható előzetesen és elvont módon, hogy egy terület mely részét kell tekintetbe venni annak meghatározásához, hogy egy megjelölés használata meghaladja-e a helyi jelentőséget. Következésképpen a megjelölés használatának jelentőségét konkrétan, valamennyi eset sajátos körülményeinek fényében kell értékelni.

42 Végső soron ahhoz, hogy egy közösségi védjegy lajstromozásával szemben érvényesen fel lehessen lépni, vagy e védjegy törlésre kerüljön, annak bizonyítására van szükség, hogy a hivatkozott megjelölés használata folytán olyan jelentőségre tett szert, amely az érintett harmadik személyek szempontjából nem korlátozódik az érintett terület egy kisebb részére.

43 A 40/94 rendelet meghagyja a felperes számára azon bizonyítási eszközök közötti választást, melyekből megállapítható, hogy az általa hivatkozott megjelölés használata nem csupán helyi jelentőségű. Ezt alátámaszthatja például gazdaságilag aktív üzletlánc jelenléte az érintett terület egészén, vagy még egyszerűbb módon, a székhely körzetén

kívül kiállított számlák vagy a hivatkozott megjelölés vásárlóközönség általi ismertségét nyilvánvalóvá tevő sajtócikkek bemutatása, vagy annak megállapítása, hogy az útikönyvek utalást tesznek az adott cégre.

44 Márpedig a felperes által benyújtott bizonyítékokból nem következik, hogy a jelen ügyben hivatkozott megjelölés használata a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében nem csupán helyi jelentőségű. Amint azt a fellebbezési tanács megállapította a megtámadott határozatok 33. pontjában, a felperes által benyújtott dokumentumokból az következik, hogy a két első közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának idején a szóban forgó megjelölést immár közel tíz éve csupán egy, a 120 000 lakosú Vila Nova de Famalicão portugál település vásárlóközönsége számára nyitva álló létesítmény megjelölésére használták. A tárgyaláson elhangzott magyarázatai ellenére a felperes egyetlen olyan bizonyítékot sem nyújtott be, amely alkalmas lenne e megjelölés fogyasztók körében fennálló ismertségének vagy akár az említett helységen kívüli kereskedelmi kapcsolatainak tanúsítására. A felperes ugyancsak nem bizonyította, hogy bármiféle reklámtevékenységet fejtett volna ki létesítményének az említett városon túli promóciója céljából. Meg kell állapítani tehát, hogy a Generalóptica cégnév használata a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében kizárólag helyi jelentőségű.

45 Ezen megállapítás, ellentétben azzal, amit a felperes állítani látszik, egyáltalában nem vezet a szubszidiaritás elvének megsértéséhez. A 40/94 rendelet második és harmadik preambulumbekezdésének értelmében a védjegyekre vonatkozó közösségi rendszer a belső piacra vonatkozó hatáskörök Európai Unióra történő átruházásának a következménye, amely rend célja a védjegyjogosultak számára a tagállamok jogszabályai által biztosított jogok területisége korlátainak megszüntetése. Következésképpen a szubszidiaritás elvének egyáltalában nincs szerepe. Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy a közösségi védjegyek jogi rendszere nem hagyja figyelmen kívül a nemzeti jogokat, mivel olyan mechanizmusokat ír elő, amelyek lehetővé teszik a korábbi nemzeti megjelölések tekintetbevételét. Többek között ez a helyzet például a 40/94 rendelet 106. cikkének esetében a 8. cikk vagy ugyanezen rendelet 52. cikke (2) bekezdése szerinti korábbi jogok, köztük a nem csupán helyi jelentőségű megjelölések tekintetében. Ugyanez a helyzet a 40/94 rendelet 107. cikke esetében a helyi jelentőségű megjelölések tekintetében. A jelen esetben azt, hogy a GENERAL OPTICA közösségi védjegyek és a Generalóptica cégnév létezhet-e egymás mellett, egy másik eljárás keretében kell vizsgálni a 40/94 rendelet 107. cikkére tekintettel, amely

lehetővé teszi egy meghatározott területre érvényes korábbi jog jogosultja számára, hogy fellépjen a közösségi védjegynek az azon a területen való használata ellen, ahol az ő joga védelemben részesül.

46 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a Generalóptica cégnév nem tekinthető a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében helyi jelentőségűt meghaladó mértékben használt megjelölésnek.

47 Tekintettel arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése által előírt feltételek együttes feltételek, a közösségi védjegyek törlése iránti kérelem elutasításához elegendő, ha közülük akár csak egy nem teljesül. Ilyen körülmények között nem szükséges annak vizsgálata, hogy a hivatkozott megjelölést használták-e kereskedelmi forgalomban.

48 A Generalóptica cégnév és a GENERAL OPTICA közösségi védjegyek közötti összetévesztés veszélye fennállásának vonatkozásában meg kell jegyezni, hogy e körülmény a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdése szerinti vizsgálat keretében kizárólag a cégnév jogosultja számára a Código da propriedade industrial 239. cikkének f) szakasza által elismert azon lehetőség vizsgálata során vehető figyelembe, melynek értelmében az felléphet valamely hasonló vagy azonos későbbi védjegy használatával szemben. Mindazonáltal ez a vizsgálat csak abban az esetben végezhető el, ha a cégnév teljesíti a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésében foglalt többi feltételt, ami a jelen esetben nem valósul meg.

49 A fentiekből következően a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor elutasította a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 8. cikkének (4) bekezdése szerinti korábbi jogra alapított törlési kérelmeket. Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

A 2868/95 rendelet 22. szabályának és 40. szabálya (6) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

50 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem teljesítette azon kötelességét, hogy felhívja őt a hivatkozott megjelölés korábbi használatát alátámasztó bizonyítékok benyújtására, az általa az eljárás során benyújtott további bizonyítékokat pedig figyelmen kívül hagyta. E bizonyítékok részét képezi többek között egy újabb tanúsítvány, melyet a Vila Nova de Famalicão plébániája állított ki annak igazolásául, hogy a cég folyamatosan üzemel 1988 óta, a kereskedelmi tevékenység megkezdésekor az adóhatóságoknak címzett nyilatkozat másolata, valamint a társaság könyvvizsgálójának nyilatkozata arról, hogy a cég mely időpontban kezdte meg kereskedelmi tevékenységeit, hogy az még mindig üzemel, valamint hogy mekkora az éves átlagforgalma.

51 Az OHIM és a beavatkozó ezen érvek elutasítását kérik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

52 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy jelen esetben a fellebbezési tanácsnak nem kellett felhívnia a felperest a Generalóptica cégnév használatát alátámasztó bizonyítékok benyújtására. Amint az a fenti 32. pontban megállapítást nyert, a hivatkozott megjelölés használatának igazolása egyike a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése által biztosított oltalom megszerzése feltételeinek, tehát kizárólag a kereskedelmi forgalomban használt megjelölések jogosultjai igényelhetnek ilyen oltalmat. Ez jelentős különbségnek tekinthető a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének a) pontja által érintett, egy felszólalási eljárás vagy törlési eljárás keretében hivatkozott közösségi védjegyekhez és nemzeti védjegyekhez képest. A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint a 2868/95 rendelet 22. szabályának és 40. szabálya (6) bekezdésének megfelelően csak abban az esetben kell igazolni e védjegyek használatát, ha azt a bejelentő vagy a közösségi védjegy jogosultja kéri. A 2868/95

rendelet 22. szabálya (1) bekezdésének és 40. szabálya (6) bekezdésének értelmében az OHIM ilyen esetben felhívja a felszólalót vagy a törlés kérelmezőjét a használat bizonyítékainak egy pontosan megjelölt határidőn belül történő benyújtására.

53 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy az arra alapított jogalap, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el az első ízben a fellebbezési eljárás során benyújtott dokumentumok tekintetbevételének elutasításával, nem megalapozott. A megtámadott határozatok 33. pontjából az következik ugyanis, hogy a fellebbezési tanács megvizsgálta az említett dokumentumokat, és ezt követően vonta le azt a következtetést, hogy azok nem elegendők annak megállapításához, hogy a Generalóptica cégnevet a helyi jelentőségűt meghaladó mértékben használták. Ennélfogva a második jogalapot és ezzel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

54 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a kereseteket elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság az Alberto Jorge Moreira da Fonseca, L^{da}-t kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. március 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások